

[Stensballe.]

forelagt i denne Form end at faa det under den Form, som det Lovforslag havde, vi havde til Behandling en Gang i Februar —Marts Maaned, og som vi tog endelig Stilling til her den 30. Marts. Jeg er ikke saa sikker paa, om ikke de Kommuner, der har brugt mest til Hjælpekasserne, i Virkeligheden har bidraget til at forøge Vanskelighederne med Hensyn til at faa Krisekasser i Gang. Den Opfattelse maatte jeg i hvert Fald faa af de Forhandlinger, der blev ført i Fællesudvalget angaaende det Lovforslag, jeg lige omtalte. Der er blevet gjort en udstrakt Anvendelse af Hjælpekasserne i 1927 og 1928 og senere, i Stedet for at man kunde have søgt at faa oprettet Krisekasser, og det har vist efterhaanden bevirket, at der nu er større Vanskeligheder ved at faa disse Krisekasser oprettet, end der behøvede at være.

Vi har ved Behandlingen af det omtalte Lovforslag vist vor Villie til at benytte Arbejdsløshedsfonden til Støtte for Oprettelsen af Krisekasser. Vi har foreslaaet et Beløb af ca. 7 Mill. Kr. deraf stillet til Raadighed for herigennem at lette Forsikringsvejen, og naar det ikke er blevet til noget, skyldes det — det fremgaar af tidligere Forhandlinger — de Betingelser, der blev stillet fra Regeringens Side. Man vilde ikke behandle Krisekassespørgsmaalet for sig, man vilde tillige gennemtvinge en Vedtagelse af selve Arbejdsløshedslovforslaget, i det væsentlige saaledes, som det er fremsat i Folketinget. Men vi kan altsaa lige saa lidt gaa med til at lade Arbejdsløshedsfonden yde Tilskud her, hvor det drejer sig om Tilskud til Kommuner, som vi kunde det tidligere ved det andet Lovforslag; vi maa bestemt holde paa, at hvor Arbejdsløshedsfonden skal anvendes, maa det ske paa et forsikringsmæssigt Grundlag, hvilket er den Stilling, som vi ogsaa tidligere har indtaget. Det forekommer mig, at dette Lovforslags Forelæggelse tydeligt viser, hvad jeg har omtalt ved det andet Lovforslags Behandling, at det er Regeringens Ønske at støtte de Kommuner, som i højere Grad end andre benytter Hjælpekassen til at betale Arbejdsløsheds-hjælp, og som nogle Steder maaske endog betaler for meget i Forhold til, hvad der kan opnaas gennem Arbejdsløsheds-kassen. Men jeg skal ikke fordybe mig videre deri.

Hvad Spørgsmaalet om Tilskud til Arbejder angaar, har jeg altid haft den Opfattelse, at skal man anvende Arbejdsløshedsfonden til Støtte for Igangsættelse af Arbejder, maa det ske efter de Regler,

som er givet i Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927. Nu at komme og foreslaa, at der kan gives Tilskud til andre Arbejder end Nødhjælpsarbejder, vil efter min Opfattelse være at bruge Arbejdsløshedsfondens Penge til andre Formaal, end de oprindelig har været bestemt til, og det, man ellers hidtil har været enig om. Saa jeg maa ogsaa fraraade en Gennemførelse af § 5 og i det hele fraraade Gennemførelsen af første Afsnit.

Hvad andet Afsnit angaar, forekommer det mig, at det i væsentlig Grad drejer sig om Bevillingsspørgsmaal, der lige saa godt kunde have været afgjort paa Finansloven — det er en Slags forsinkede Finanslovbevillinger, der nu fremkommer her. Der kunde maaske være en enkelt Bevilling, som burde behandles gennem et særligt Lovforslag. Men i øvrigt kan mit Parti her i Tinget godt tiltræde dette andet Afsnit paa samme Maade, som vi har gjort det i Folketinget, idet mit Parti der stillede et Ændringsforslag til Lovforslaget. Dette Ændringsforslag er det ogsaa vor Hensigt at stille her i Tinget til anden Behandling. Jeg skal derfor anbefale en velvillig Holdning overfor andet Afsnit af Lovforslaget og Velvillie overfor det Ændringsforslag, som vi agter at stille.

Ludvig Christensen: Det, der først og fremmest er Tale om her, er at yde Støtte til de Kommuner, som i Løbet af den Vinter, der er gaaet, har haft de største Udgifter til alle de mange ledige Mennesker, der har været i vort Land. Men naar man nu hører den Tale, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) holdt, faar man et underligt Indtryk af den Kærlighed, som det ærede Venstreparti har til vort Lands Kommuner. Den Stilling falder, det maa man indrømme, i høj Grad sammen med den Stilling, Flertallet i denne Sal i Gaar indtog ved Behandlingen af et andet Lovforslag, der ingen Penge indeholdt, men hvis Overskud paa 0,0 Kr. man vilde give til Fordeling blandt Landets Kommuner. Her, hvor der virkelig er Penge i Lovforslaget, viser man saa Kommunerne, at det, man ikke vil, er at skabe Mulighed for en Lettelse af de kommunale Budgetter. For al den Tale om Krisefonds hører slet ikke hjemme ved Behandlingen af dette Lovforslag. Spørgsmaalet om Krisefonds har i indeværende Rigsdagssamling fundet sin Løsning, for saa vidt som der ikke er blevet noget ud af det Spørgsmaal. Derfor kan det ikke hjælpe, man paa ny begynder at tale om Krisefonds; det foreligger der ikke